

Paršat Naso

4. sivan 5768
7. červen 2008
začátek šabatů: 20:49
konec šabatů: 22:16

Halachické časy

třilin 3:15 | východ slunce 4:53
konec šma 7:01 | 1. mincha 13:41
škia 21:08 | hvězdy 21:52

Naso v číslech

35. paraša v Tóře (z 54) a 2. v Bemidbar (z 10)
26 „paršiot“, 18 otevřených, 8 zavřených
skládá se z 176 vět, 2264 slov a 8632 písmen
obsahuje 18 micvot, 7 příkazů a 11 zákazů

Rav Jaron Ben David: Nazir

Kdo je to židovský "mnich" - NAZIR - a čím se liší od těch katolických chodících po ulicích v hábitech? Předně se nazir nevyčleňuje ze společnosti, žení se a žije "normální" život. Jen se zřiká vína a to ještě jen na omezený čas (většinou měsíc), nesmí přijít do kontaktu se zemřelým a po dobu svého "nazirství" si nesmí stříhat vlasy.

Stručně se dá říct, že ač nám Tóra vymezuje 613ti příkazy cestu životem, může si zájemce "zpřísnit" a přijmout na sebe "mnišství" a v zákazech kontaktu se zemřelým se připodobnit ke kněžím - kohenům. Toto osobní rozhodnutí, stejně jako i další jemu podobná, však nesmí být v žádném případě na úkor jiných lidí, jejich pohodlí nebo dokonce na úkor celé společnosti. Proto nám gemara sděluje, že i pokud by byl nazir Velekněz (KOHEN GADOL) a spěchal by obětovat svou pesachovou oběť a obřezat svého syna, se musí znečistit a pohřbít ostatky člověka, nalezne-li je a není-li kdo jiný, přicházející v úvahu. Tomuto příkazu se nazývá MET MICVA. Učíme se, že starost o blaho společnosti má velmi (Velekněz) značně (Nazir) vysoko (jde obětovat do Chrámu) převysoko (obřezat svého syna) převyšovat starost o vlastní duchovní růst.

Ani jinak nejsou učenci nazirovi příliš naklonění. I když sama Tóra píše, že nazir je "svatý", vyvozují z jeho povinnosti přinést na závěr nazirátu oběť za hřích, že ne vše bylo v pořádku. Tak jako je zakázáno ulehčovat si v zákazech, tak je i špatné zakazovat si dovolené věci.

Jinými slovy má člověk využívat věci tohoto světa v souladu s Božími příkazy, a tak celý svět pozdvihnout k nebesům, a ne se světu vyhýbat a odepírat si to, co sama Tóra povoluje - například víno.

Alijot v kostce

Kohen: Počet synů Geršona a jejich úkoly v Miškanu. Počet synů Merariho a jejich úkoly v Miškanu.

Levi: Celkové počty všech levitských rodin.

Šliš: Příkaz vyčlenit z tábora všechny nečisté po dobu jejich nečistoty. Trest pro toho, kdo zneužije svatou věc.

Revi: Zákony o ženě podezřelé z nevěry (*sota*).

Zákony spojené s osobou *nazira*. Kněžské požehnání lidu.

Chamiš: Zasvěcení miškanu a oběti knížat jednotlivých kmenů.

Šiš: Pokračování ve výčtu knížecích obětí.

Švi: Dokončení výčtu knížecích obětí.

Maftir: Celkový součet všech knížecích obětí.

Haftara (Šoftim 13:2-25): Šimšonův nazirát.

Vyzkoušejte se

Dvar Tora

KO TEVORCHU ET BNEJ JISRAEL...

Choze (Jasnovidec) z Lublinu řekl: Takto budou kněží (KOHANIM) žehnat lidu Izraele: láskou k míru, snahou o mír a láskou k lidem, jak se píše o Aharonovi, že byl OHEV ŠALOM VERODEF ŠALOM, OHEV ET HABRIJOT.

Rav Sacks: Naso - The Priestly Blessings

The Torah sets out the blessings in a simple passage: The LORD said to Moses, "Tell Aaron and his sons, This is how you are to bless the Israelites. Say to them: "The LORD bless you and keep you; the LORD make his face shine upon you and be gracious to you; the LORD turn his face toward you and give you peace. So they will put my name on the Israelites, and I will bless them."

The literary structure is precise. In the original Hebrew, the first line has three words, the second, five, and the third, seven (as I have pointed out elsewhere, these prime numbers have special significance throughout the Mosaic books: three-, five- and seven-fold repetitions always signify a key-word). Equally precisely, the first has 15 (3x5) letters, the second 20 (4x5) and the third, 25 (5x5).

What is the meaning of the blessings? **"The Lord bless you and protect you."** Blessing in the Mosaic books always means material blessing: So if you faithfully obey the commands I am giving you today-to love the LORD your G-d and to serve him with all your heart and with all your soul- then I will send rain on your land in its season, both autumn and spring rains, so that you may gather in your grain, new wine and oil. I will provide grass in the fields for your cattle, and you will eat and be satisfied.

Against the idea basic to many other faith systems - which embrace poverty, asceticism or other forms of self-denial - in Judaism the world as G-d's creation is fundamentally good. Religion is neither otherworldly nor anti-worldly. It is precisely in the physical world that G-d's blessing are to be found.

But material blessings can sometimes dull our sensitivities toward G-d. The great irony is that when we have most to thank G-d for, often we thank Him least. We tend to remember G-d in times of crisis rather than in eras of prosperity and peace. You may say to yourself, "My power and the strength of my hands have produced this wealth for me." More than any other factor, this has led to the decline and fall of civilizations. In the early, pioneering years they are lifted by a collective vision and energy. Then as people become affluent they begin to lose the very qualities that made earlier generations great. They become less motivated by ideals than by the pursuit of pleasure. They think less of others, more of themselves. They begin to be deaf and blind to those in need. They become, in a word, decadent. What happens to nations happens also to individuals and families. Hence the first blessing. "May the Lord protect you," means: May He protect you from the blessing turning into a curse.

"May the LORD make his face shine upon you and be gracious to you." The word "grace" has such strong Christian associations that we sometimes forget its centrality to Judaism. What is grace? Judaism is a religion of intellect: of study, questioning, ideas, argument and the life of the mind. The historian Paul Johnson described rabbinic Judaism as an "ancient and highly efficient social machine for the production of intellectuals." Yet the Book of Proverbs says: Let kindness and truth not leave you. Bind them around your throat, inscribe them on the tablet of your heart. Then you will find grace and good intellect in the eyes of the lord and man. Grace (chein) takes precedence over good intellect (sechel tov). The second priestly blessing is: May G-d "make His face shine on you," meaning, may His presence be evident in you. May He live a visible trace of His being on the face you show to others. How is that presence to be recognized? Not in severity, remoteness or austerity but in the gentle smile that speaks to what Lincoln called "the better angels of our nature." That is grace.

"May the LORD turn his face toward you and give you peace." To make peace in the world we must be at peace with ourselves. To be at peace with ourselves we must know that we are unconditionally valued. That does not often happen. People value us for what we can give them. That is conditional value, what the sages called "love that is dependent on a cause". G-d values us unconditionally. We are here because He wanted us to be. Our very existence testifies to His love. Unlike others, G-d never gives up on us. He rejects no one. He never loses faith, however many times we fail. When we fall, He lifts us. He believes in us more than we believe in ourselves.

Protection, grace, peace - these are G-d's blessings, communicated by the priests. We are what we pray for. If you seek to understand a people, look at its prayers. The Jewish people did not ask for wealth or power. They did not hunger after empire. They had no desire to conquer or convert the world. They asked for protection, the right to live true to themselves without fear; for grace, the ability to be an agent for good in others; and peace, that fullness of being in which each of us brings our individual gifts to the common good. That is all our ancestors prayed for, and it is still all we need.